

PAPERS PER TOTHOM. SÓN CATALANS/ES..... NO SÓN IL.LEGALS.

Les diferents polítiques d'immigració han transformat Catalunya i l'Estat espanyol en una fortalesa inexpugnable: cada dia som testimonis muts i impotents dels centenars de morts de persones que intenten desesperadament i per qualsevol mitjà d'arribar a la costa, a una costa que, per a ells sembla la salvació als seus problemes. Però l'estret de Gibraltar i la llei d'estrangeria, potenciada anteriorment pel PSOE i ara modificada i aplicada pel PP, s'han convertit l'un en la fossa comuna d'Europa i l'altra en el botxí dels més febles i, en definitiva, en un pany de fronteres que ha provocat una successió continuada de vulneracions dels drets fonamentals de les persones recollides en l'article 13 de la Declaració Universal dels drets humans: "tota persona té dret a circular lliurement i a escollir la seva residència en el territori d'un estat".

Les accions dirigides a denunciar aquesta llei s'han incrementat cada cop més: tancades, vagues de fam, manifestacions... Alhora que s'han estès per tot el nostre territori i a l'Estat espanyol, el Govern del PP imposa la seva llei fent valer la seva majoria absoluta autoritària i prepotent, sense tenir en compte la resta de les forces polítiques i, molt menys, les forces socials. Aplicar aquesta llei significa, entre d'altres, la prohibició a manifestar-se, a reunir-se, a sindicat-se, a treballar, alhora que deixa en la més absoluta clandestinitat a aquells i aquelles que varen quedar fora del termini de regularització del 2000, al mateix temps cal dir que, als qui els donin suport poden ser condemnats per aquesta llei.

Però malgrat aquesta llei, el flux continua cada cop més, les morts no s'aturen, les desigualtats i la criminalització són una constant, cosa que fa quedar cada cop més en evidència la LLEI D'ESTRANGERIA, cada vegada es fa més patent i ens referma que la SOLIDARITAT és l'única via per combatre les desigualtats NORD-SUD.

RAMON BARNILS, L'AMIC

Fa unes setmanes ens arribava la notícia de la mort d'en Ramon Barnils. La sensació d'impotència i de dolor era palpable. El destí se'ns emportava, massa aviat, un gran periodista i comunicador a tots els nivells. Des de les antigues pàgines del *TeleExprés*, *Ajoblanco*, o *Solidaridad Obrera* a les més contemporànies d'*El temps* o les col·laboracions a *Catalunya Ràdio* en diversos programes, en Barnils era el que manifestava en tot moment allò que sentia i pensava, malgrat fos, *políticament incorrecte*.

El seu compromís social i polític el definien com una persona catalanista i d'esquerres, tant que el feien incòmode als periodistes i polítics adaptats al sistema vigent. Potser per això es va acostar a UM-9, una gent del poble i al servei del poble, va ser un amic entusiasta del nostre projecte, va lamentar amb nosaltres algunes situacions difícils, ens va encoratjar en molts moments, i vam compartir moltes inquietuds, anhels i esperances.

Des d'aquestes modestes línies volem recordar-lo com aquell amic que comparteix el camí del servei, de la llibertat i la utopia i estem disposats a continuar sent mereixedors de la seva amistat.

MOVIMENTS SOCIALS